

Nr. arrest:2011/
Rep.nr.: 2011/

Zitting van:
30 maart 2011

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, ACHTSTE KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen:

eindarrest

In zake: **2010/AR/3750**

de heer G.C., wonende te [adres, BELGIË]

- appellant
- tegen het vonnis gewezen door de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zoals in kort geding, de dato 17 december 2010, gekend onder het rolnummer AR 10/6773/A
- vertegenwoordigd door **Mr.** , advocaat te [adres] (Ref.: 03/0989)

tegen:

① **de heer Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep Antwerpen, Zijn Parket**, met kantoren te 2000 Antwerpen, Waalse Kaai 35 A

- eerste geïntimeerde
- , Substituut-Procureur-generaal, verschijnt voor eerste geïntimeerde

② **mevrouw M.S.**, wonende te 6002 [adres, NEDERLAND]

- tweede geïntimeerde
- in persoon aanwezig en bijgestaan door **Mr.** , advocaat te [adres]
Ref.: 1483)

De door de wet vereiste processtukken worden in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis, op 17 december 2010 op tegenspraak tussen partijen uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zoals in kort geding, waarvan geen betekening voorligt en waartegen tijdig en geldig naar vorm hoger beroep werd ingesteld bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit Hof op 29 december 2010.

FEITEN

1.

De heer G.C. en mevrouw M.S. hebben een relatie gehad. Uit die relatie is één kind geboren, met name:

➤ D.C., geboren te [gemeente] (Nederland) op 6 december 2002.

Pas vanaf 2006 zijn partijen gaan samenwonen te [gemeente] (Nederland). Aan hun relatie is in de loop van 2009 een einde gekomen. De heer G.C. heeft samen met zijn dochter in november 2009 de gezinswoning verlaten om in [gemeente] te gaan samenwonen met zijn nieuwe partner.

Mevrouw M.S. is in die periode opgenomen geworden in een psychiatrische instelling.

De rechtbank van Roermond heeft bij beschikking van 12 februari 2010 de dochter D.C. onder toezicht geplaatst van de stichting Bureau Jeugdzorg Limburg. De heer G.C. is daarop einde mei 2010 zonder toestemming van de moeder en tegen het advies van de stichting met D.C. verhuisd naar

België. De dochter werd door hem van de school te [gemeente] gehaald en in België ingeschreven.

Uit de stukken bleek dat mevrouw M.S. sedert april 2010 uit het psychiatrisch centrum ontslagen werd. Niettegenstaande zij alle steun van haar familie krijgt, belet de heer G.C. alle contact van D.C. met haar moeder.

Bij beslissing van 4 augustus 2010 heeft de rechtbank van Roermond het kind toegewezen aan de moeder als hebbende aldaar haar hoofdverblijfplaats. De overgang van D.C. naar haar moeder diende in samenspraak met de gezinsvoogd geregeld te worden.

Het parket te Antwerpen heeft op vraag van de Centrale Autoriteit België een procedure ingeleid op grond van artikel 29 van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake internationale kinderontvoering teneinde de onmiddellijke terugkeer van D.C. te zien bevelen.

2.

De eerste rechter heeft in toepassing van artikel 12 van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van de internationale ontvoering van kinderen de onmiddellijke terugkeer van het kind Coles D.C. geboren te [gemeente] op 6 december 2002, naar Nederland bevolen en dit onder verbeurte van een dwangsom van € 500,- per dag vertraging dat het kind niet zal terugkeren naar haar moeder in Nederland.

3.

Het hoger beroep strekt ertoe het vonnis te hervormen op grond van artikel 13 van het Verdrag van 's Gravenhage gezien het ernstig risico aan een lichamelijk of geestelijk gevaar waar het kind door haar terugkeer wordt blootgesteld. De heer G.C. werpt op dat het feit dat er in Nederland reeds maatregelen genomen werden, aantoont dat het kind zich bij de moeder in een problematische opvoedingssituatie bevindt.

4.

De geëntimeerde concludeert tot de integrale bevestiging van het bestreden vonnis.

BEOORDELING

5.

De heer G.C. stelt dat de problematische opvoedingssituatie uitsluitend en alleen aan de moeder te danken is nu de dochter het uitstekend maakt bij de vader en een panische angst heeft voor de moeder omwille van de crisissen die de moeder in het verleden heeft gehad en waarvan de dochter getuige was. Voor hem is de enige reden waarom uiteindelijk beslist werd dat het kind naar de moeder diende te gaan, gelegen in het feit dat door zijn verhuis naar België, de ondertoezichtstelling van D.C. door het Bureau Jeugdzorg Limburg zou beëindigen. Het zou volgens hem de vaste bedoeling zijn van de dienst Jeugdzorg om de dochter uit huis te plaatsen van zodra zij opnieuw bij de moeder woont. Deze beslissing is geenszins ingegeven in het belang van het kind.

6.

Nadat de heer G.C. met het kind naar België is verhuisd, is de zaak opnieuw door de rechtbank te Roermond behandeld geworden. Bij beslissing van 18 augustus 2010 heeft de rechtbank geoordeeld dat er een aantal ernstige zorgpunten rondom het welzijn en de ontwikkeling van D.C. bestaan vanwege haar verblijf bij de vader en diens partner. Door de moeizame samenwerking tussen de vader en de hulpverlening, alsook de plotse verhuis naar België zonder de toestemming van de moeder en de gezinsvoogd, bestaat er thans weinig – en vanaf 21 augustus 2010 in het geheel geen – zicht meer op de omstandigheden waaronder D.C. bij haar vader en diens partner verblijft en hoe het met haar gaat. Nu de moeder weer in staat moet worden geacht voor D.C. te zorgen en een verblijf bij de moeder bovendien als voordeel heeft dat de ondertoezichtstelling kan doorlopen, waardoor er wel zicht is op het welzijn

en de ontwikkeling van D.C., verdient een verblijf bij de moeder dan ook de voorkeur. Deze beslissing is uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

7.

Alhoewel er in Nederland gepaste voorzieningen genomen zijn ter bescherming van het kind bij haar terugkeer, weigerde de heer G.C. tot op heden het kind af te geven aan de gezinsvoogd bij het Bureau Jeugdzorg Limburg, omdat de moeder niet in staat zou zijn voor het kind te zorgen.

8.

In geval van internationale kinderontvoering blijven de rechten van de lidstaat waar het kind vóór de ontvoering haar gewone verblijfplaats had, ook na de ontvoering bevoegd om over het gezagsrecht te beslissen. In regel moet het kind steeds worden teruggebracht als zijn bescherming in de lidstaat van oorsprong kan worden verzekerd.

Op grond van artikel 11, 4 van de Vo (EG) nr. 2201/2003 van de Raad kan het gerecht de terugkeer van een kind op grond van artikel 13, b van het Verdrag van 's-Gravenhage van 1980 niet weigeren, wanneer vaststaat dat er adequate voorzieningen getroffen zijn om de bescherming van het kind na terugkeer te verzekeren.

Het kind werd onder toezicht gesteld van de stichting Bureau Jeugdzorg Limburg met ingang van 12 februari 2010 tot en met 11 februari 2011. De stichting heeft op 20 december 2010 een verzoekschrift ingediend om de ondertoezichtstelling van D.C. met één jaar te verlengen alhoewel de vader zich blijft verzetten. D.C. zit emotioneel gekneld tussen de beide ouders. De vader stimuleert haar geenszins om contacten met haar moeder aan te gaan, waarop een plan van aanpak werd uitgewerkt.

BESLUIT

9.

Het bestreden vonnis dient bevestigd te worden. Er bestaan voldoende garanties in Nederland voor de bescherming van D.C..

Gezien de jeugdige leeftijd van D.C., die 8 jaar oud is, wordt afgezien van het horen van het kind.

Bijkomende dwangmaatregelen zijn gezien de houding van de heer G.C. noodzakelijk zoals bepaald is in artikel 1322 undecies, in fine van het Gerechtelijk Wetboek.

10.

Bij toepassing van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek wordt de heer G.C. als de in ongelijk gestelde partij verwezen in de kosten inbegrepen de rechtsplegingvergoeding van € 1.320,-.

OM DEZE REDENEN

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak.

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen;

Beveelt de onmiddellijke terugkeer van het kind D.C., geboren op 6 december 2002, naar de moeder; en machtigt de gerechtsdeurwaarder, vergezeld van de gezinvoogd om het kind op te halen;

Zegt voor recht dat de instrumenterend gerechtsdeurwaarder zich kan laten bijstaan door de openbare macht, zijnde de lokale dan wel de federale politie, waar het zich ook bevindt met het oog op de terugkeer naar Nederland.

Verwijst appellant in de kosten van het hoger beroep, deze aan de zijde van tweede geïntimeerde bepaald op € 1.320,-;

Aldus gedaan in raadkamer en uitgesproken in openbare terechtzitting van de ACHTSTE KAMER van het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, op **30 maart 2011**

waar aanwezig waren:

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier

